

[Ebba Strange]

ordførerne i den første runde, bl.a. hr. Hagen Hagensen, der var meget skeptisk indstillet over for, at små tyveknygte kommer på plejehjem og museer. Det er jeg ikke; jeg synes, det er kolossalt vigtigt. Hvis dette her som en alternativ sanktionsform skal have noget, der ligner en resocialiserende virkning, hvad vi jo ved fængslerne ikke har, så må vi sætte de unge, som det jo hovedsagelig kommer til at dreje sig om, i nogle konkrete situationer, hvor de også bliver udsat for alle de fristelser, som hverdagslivet indeholder, og lade dem leve i den atmosfære af en almindelig arbejdsplads, og så se, hvordan de klarer det.

Dette får også mig til at sige lidt om personundersøgelserne. Det er en anden af grundene til, at jeg ønsker forsøget fulgt op, for jeg er ligesom hr. Bernhard Baunsgaard også lidt bekymret for, at denne ordning får en kolossal social slagside. Hvis vi har accept fra institutionerne, virksomhederne, synes jeg også, vi turde »tørre«. Så skal vi turde tage de udfordringer, der ligger i, at det altså nu er folk, der ellers var idømt ubetinget fængselsstraf, vi sender ud i disse job, og så følger vi, hvordan det går.

Jeg er enig med justitsministeren i, at vi skal holde os inden for de strafferammer, der er angivet, men jeg mener ikke, vi skal stirre os blinde på, at det kun er berigelsesforbrydere, der kan tænkes tilbudt denne form i stedet for fængselsformen.

Jeg tror, at åbenhed omkring det og lidt vovemod fra samfundets side giver os det bedste materiale at arbejde videre på.

Jeg vil slutte med at vende mig meget stærkt imod hr. Bjørn Elmquists forslag om, at dette skulle træde ind i stedet for tiltalefrafald. Jeg mener, det må være en helt klar forudsætning, at det træder ind i stedet for ubetinget fængselsstraf. Hvis vi først begynder at reducere antallet af tiltalefrafald med denne her sanktionsform, får vi jo mange flere straffede, end vi har i dag, og det var vel ikke ligefrem meningen med det.

Men jeg vil gerne sige noget mere principielt i anledning af det, hr. Bjørn Elmquist sagde, nemlig at jeg mener, man fra samfundets side – og det vil i høj grad sige fra den sociale forvaltnings side – gør for lidt for at få taget hånd om de unge mennesker, der får tiltalefrafald. Jeg mener, de i meget højere grad skulle have nogle tilbud, og der skulle tages hånd om dem, sådan at de slap for at

komme ind i maskineriet igen og derved måske til sidst ende med en ubetinget fængselsstraf.

**Knud Lind (FP):**

Jeg skal her i anden runde takke ministeren for nogle af de svar, ministeren har givet, og jeg vil gerne understrege, at fremskridtspartiet for lang tid siden har givet ministeren tilsagn om støtte til dette forsøg. At det ikke er kommet i stand, skyldes måske mere venstre og de konservative.

Men jeg vil dog gentage et par spørgsmål, som ministeren ikke har besvaret. Det ene angik de langtidskriminelle, der på et tidspunkt har fået tildelt invalidepension og derefter begår ny kriminalitet. Er det rimeligt i forhold til de øvrige indsatte og i forhold til dem, der nu skal lave ulønnet samfundstjeneste, at de pågældende gengangere beholder deres invalidepension i 6 måneder, mens de afsoner en straf, uden i øvrigt at blive trukket for et beløb for betaling af opholdet, mens f.eks. pensionister, der kommer på plejehjem, fratages folkepensionen efter første måned til betaling for opholdet, uden at de pågældende formentlig i øvrigt på noget tidspunkt har gjort så meget som en kat fortræd?

Det andet spørgsmål, som jeg heller ikke fik svar på, er, om det ikke ville være rimeligt, at vi så på det forhold, at der i Ringe statsfængsel sidder ca. 20 personer fra Jehovas Vidner med en dom på 8 måneders fængsel for nægtelse af militær værnepligt. Kriminelle skal have samfundstjeneste. Mennesker med en religiøs overbevisning skal afsone fuldt ud. Mennesker, som i øvrigt ikke er kriminelle, indsættes altså i Ringe statsfængsel og får den uheldige påvirkning, som man taler så meget om i redegørelsen at de andre skal undgå. Jeg synes, det er noget frygtelig umoralsk og en dobbeltholdning, når man læser ministerens redegørelse og ser de faktiske vilkår.

Det er i øvrigt pudsigt, at hverken hr. Steen Folke eller hr. Bernhard Baunsgaard eller fru Inge Krogh for den sags skyld, der ellers elsker at fremstille sig selv som fredseagle, på nogen måde er kommet ind på disse stakler, der sidder i Ringe statsfængsel. Det er lidt pudsigt, at det skal være fremskridtspartiet, der spørger ministeren om det, men nu er det altså gjort.